

denne, men at den ganske anderledes vil hæve sig, naar vi, ved Siden af, at vi have en klar og overstuelig Finantsforvaltning, hvilket igjen kræver, at vore Forsatningsforhold ere ordnede, vise Verden og først og fremmest vore egne Borgere, hvis Capitaler vi ønske anlagte i Statens Papirer, at der findes den rette Spar-sommelighedssands paa alle forskjellige Gebeter, at man er rede til at indskrænke de offentlige Udgifter til den Maalestof, der nu efter Fren-den er bleven en fuldstændig, om end sørgelig Nødvendighed. Endelig troer jeg, at man stær-kest vilde styrke den danske Stats Credit, hæve Coursen paa vore Papirer og hjælpe paa Folks Tilbøielighed til at kjøbe dem, ved at vise, at vi i alle Forhold søgte — dette gjælder baade Staten og de Private — at udvikle vore ma-terielle Hjælpekilder og at affstæffe de mange Misbrug, Fortiden endnu har efterladt. En-hver af disse Bestræbelser vil ganske vist kunne regne paa at møde den fuldeste Tilslutning hos Landets lovgivende Forsamlinger; men jeg haaber rigtignok, at et Forsøg som dette, der forkynder sig med et saadant dobbelt Formaal, nemlig deels det finantsielle Hensyns og deels Protectionismens, men ikke rammer noget af dem, ikke maa finde Tilslutning her i Salen, saa at Lovforslaget maa blive vist tilbage, og jeg nærer endvidere det Haab, at det maa blive vist tilbage, ikke imod, men med den nuvæ-rende høitærede Finantsministers Ønske.

A. Sage: Det forekommer mig, at det vil være meget vanskeligt at indbegaae de Be-mærkninger, der allerede ere fremsatte af to ærede Talere imod det foreliggende Lovforslag. Det vil neppe være nødvendigt at sige Meget til, for at overbevise det høie Thing om, hvor urigtigt det vilde være at vedtage dette Lov-forslag, idetmindste i den Skikkelse, hvori det foreligger. Det, der forekommer mig at være Hovedbetragtningen, er: hvorvidt er det paa-trængende nødvendigt, at vi nu skulle gaae ind paa Bevillingslove, paa Love, der skulle hde Indtægt til Staten, og skulle der ikke være Grund

til at lade alle slige Love henlaae, indtil der kan komme en alvorlig Forhandling af vor hele finantsielle Stilling og af, hvad der er nød-vendigt til Statskassens Behov, saa at vi under Et kunde tage dette Spørgsmaal under Over-veielse? Gaaer jeg ud herfra, saa kan jeg ikke nægte, at jeg anseer det for ganske besynder-ligt, at man vil søge at hjælpe paa Statsind-tægterne ved en saadan lille Lovstump som denne. Den kan umulig betragtes som værende af den Bigtighed, at vi skulle give os af med den istedetfor at vente, indtil det rette Tids-punkt kommer til Behandlingen af vore Finants-sager i det Hele. Jeg er ogsaa ganske enig med de Herrer i, at det umuligt kan ventes, at vi skulle give vort Samtykke til en Skat, der skulle virke tilbage, saa at Folk, der havde an-skaffet sig fremmede Papirer, uden at der var mindste Tegn til, at disse vilde blive beståt-te, skulle komme til at betale Skat deraf. Men naar dette er Tilfældet, saa vil den hele finantsielle Betydning af Loven jo falde bort. Der har været anstillet Betragtninger over, hvad der her i Landet findes af fremmede Statspapirer. Jeg har ligesom de andre Her-ter ogsaa erthyndiget mig derom — og jeg har, troer jeg, mine Oplysninger fra den bedste Kilde, man kan have dem fra — og der er blevet mig opgivet, at der sandsynligviis findes for 30 Mil-lioner her i Landet af saadanne Papirer, og at der formeentlig aarlig indkommer for om-trent 3 Millioner Rigsdaler. Af disse sidste vilde der altsaa fremkomme en Skat af om-trent 5,000 Rd. Det ærede Medlem fra Odense har talt om en Skat af 1,500 Rd., og dette er maaskee ligesaa rigtigt, som naar jeg taler om 5,000 Rd.; men derom kunne vist-nok Alle være enige, at det i begge Tilfælde er et saa ringe Beløb, at man ikke der-for skal besværliggjøre denne Slags Omsætning. Det er jo, som allerede bemærket, høist paa-faldende, at den ærede Finantsminister vil fore-slaae en Skattelov af denne Beslaffenhed, uden at han paa nogen Maade har kunnet angive, hvad der sandsynligviis vil indkomme ved den;